

[Finansministeren.]

nogle store procenter, men det, som er afgørende, er jo, at det er ikke et spørgsmål om fordelingen inden for den kreds, der bruger kapitalbindingsordningen, men det er et spørgsmål om, hvor mange der i det hele taget bruger den, og her ved vi jo, at kun 20 pct. af skatteyderne har brugt denne ordning; 80 pct. har altså været med til at betale. Det er den borgerlige skattepolitik, vi her ser i renkultur; det er det, man kalder liberalisme, at 80 pct. af skatteyderne skal være med til at betale, for at 20 pct. af skatteyderne kan få en ekstra skattefordel, og det er det, vi er modstandere af. Vi siger, at skatten skal betales på lige fod af alle borgere, og der skal ikke laves fiksfakserier med skattefradrag af den ene og den anden art, sådan at man bringer uligheder ind. Det er det, vi vil arbejde på, og jeg vil også gerne gentage her i dag, at jeg vil gerne arbejde for, at vi får endnu flere af den slags urimeligheder ud af vor skattelovgivning. Vi kan altså ikke give nogen som helst tilslutning til det forslag, der ligger her i dag.

Med hensyn til opsparingen i almindelighed vil jeg gentage, at vi vil gerne være med til at drøfte dette spørgsmål. Jeg har ikke sagt, at vi ville fremlægge forslag i udvalget. Det er jo en drejning, hr. Hilmar Baunsgaard giver det. Jeg har sagt, at jeg er villig til at drøfte spørgsmålene i udvalget, men vi har ikke nogen forslag. Jeg mener, at hvis man virkelig skal ind på en drøftelse af hele opsparingsproblemet, er det så stort, at der kræves betydelig tid til en virkelig undersøgelse. I øvrigt mener jeg, at 10 pct. i rente vel skulle være nok til at fremme opsparingen, og hvis man ikke kan få folk til at spare op på det grundlag, så tvivler jeg på, at man i og for sig kan få folk til at spare mere op. I øvrigt er opsparingen jo steget ganske betydeligt i det danske samfund i en lang årrække.

Henry Christensen: Jeg må jo sige, at finansministeren springer noget rundt i sin

argumentation. Nu har vi gang på gang, når vi har drøftet disse ordninger, fra de socialistiske partiers side hørt, at det var et afgørende argument imod kapitalbindingsreglerne, at de havde den virkning, at de, der havde forholdsvis højere indtægter, i kraft af de høje marginalskatter fik en forholdsvis større fordel end andre med lavere indtægter og lavere marginalskatter. Nu skal det pludselig være argumentet for, at ordningerne har været gældende, at det var sådan. Vi har nu fremsat et forslag; hvori vi — for at imødekomme den kritik, som finansministeren selv har stået i spidsen for, og som vi har anerkendt som værende rigtig — foreslår en ændring af kapitalbindingsreglerne, så de i stedet for at gå på nedsættelse af den skattepligtige indkomst går på en nedsættelse af skatten. Finansministeren har gang på gang været med til at sige, at skal man endelig have en ordning, så er det bedre, at der foretages en nedsættelse i skatten i stedet for i den skattepligtige indtægt, men nu drejer finansministeren i dag argumentationen fuldstændig rundt. Burde finansministeren dog ikke finde et ståsted for sine synspunkter?

For det andet vil jeg gerne sige til finansministeren, at når ministeren igen bruger argumentationen med de 80 pct. og de 20 pct., så er det øjensynlig, fordi finansministeren savner fornøden forståelse for betydningen af opsparingen for alle 100 pct. og måske ikke mindst de 80 pct., måske ikke mindst dem, hvis muligheder for at få boliger og beskæftigelse er afhængige af, at der er andre i Danmark, der foretager en tilstrækkelig stor opsparing. Se, hvis landets finansminister savner en så total forståelse af opsparingens betydning, så er der ikke noget at sige til, at man så skaber dårlige vilkår for den opsparing, der er afgørende for, at det kan gå bedre i dette samfund.

Finansministeren modsiger også sig selv til sidst; han siger, at når ikke 10 pct. i rente kan skabe øget opsparing, tror han ikke på, at der er noget, der kan gøre det,